

عنوان مقاله:

بررسی اکولوژی و تنوع زیستی مراتع حوزه آبخوانداری شهرستان کاشمر

محل انتشار:

سومین همایش ملی مرتع و مرتع داری ایران (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا بصیری - کارشناس مسئول ایستگاه آبخوانداری کاشمر

بهرام محمدی گلرنگ - کارشناس ارشد مرتع داری و عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان

حسن فلاحتی - کارشناس پژوهش ایستگاه آبخوانداری کاشمر

خلیل انصاری - استادیار پژوهشی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری

خلاصه مقاله:

عرصه آبخوانداری کاشمر در فاصله 105 کیلومتری شهر مشهد واقع شده است. ارتفاع منطقه از سطح دریا 1400 متر می باشد. متوسط میزان بارندگی سالانه منطقه بر اساس آمارهای موجود بین حداقل 170 و حداکثر 320 میلیمتر می باشد. از سال 1375 عملیات مکانیک، عرصه پخش سیلاب در عرصه بهاریه و نای واقع در 20 کیلومتری شهرستان کاشمر، شروع گردید. با اجرای عملیات بیولوژیکی شامل غرس نهال های مثمر و غیر مثمر، بذر پاشی، کپه کاری و بوته کاری و فرق مراتع حوزه، وضعیت پوشش گیاهی این عرصه رو به بهبودی نهاده و عملاً غذای مناسبی را برای جانورانیکه از گیاهان تغذیه می نمایند فراهم کرده و آنها را نیز به عرصه پخش سیلاب کشانده که این امر خود باعث ثبات وضعیت اکولوژیکی منطقه می گردد و در مواقع بارندگی نیز بدنبال هر بارش آب باران در پشت تورکینستها و خاکریزها جمع شده و آب مورد نیاز وحوش تا مدتها تأمین می گردد و می تواند مورد استفاده وحوش قرار گیرد. از طرف دیگر احداث خاکریز های متعدد، تورکینستها و زدن بانکت و حفر چاله جهت غرس نهال که باعث فراهم آمدن پناهگاه و غذا برای برخی از جانوران گردید، عملاً امکان تعقیب این جانوران با ماشین و یا موتور سیکلت را غیر ممکن نمود. لذا پناهگاه مناسبی از این جهت نیز برای وحوش منطقه که بدین نحو مورد تعرض قرار می گرفتند بوجود آمد و از سوی دیگر همین موانع ذکر شده امکان پنهان شدن این جانوران را از دید شکارچیان مختلف فراهم نموده است. در این مقاله سعی گردیده اثرات اجرای هر یک از عملیاتی فوق (اعم از مکانیکی و بیولوژیکی)، به تفکیک در عرصه بخش سیلاب در منطقه آبخوان کاشمر بر روی وضعیت پوشش گیاهی و حیات وحش منطقه مورد بررسی قرار داده و با وضعیت آن در قبل از انجام عملیات آبخوانداری مورد مقایسه قرار گیرد. همچنین با توجه به بررسی های بعمل آمده مشخص گردیده است به دلیل قرق منطقه و غرس نهالهای مثمر و غیر مثمر در منطقه از طرفی و حفاظت و حمایت نهالها و آبیاری آن، از طرف دیگر، باعث افزایش پوشش جنگلی و مرتعی در منطقه گردیده است. که این امر باعث شده است که جمعیت خرگوش در منطقه رو به فزونی گذاشته و بدنبال آن طبق چرخه زنجیره غذایی تعداد جمعیت گاو و روباه نیز افزایش یافته است. همچنین به دلیل افزایش آبیاری کانالهای بخش آب و آبرسان گسترش رودخانه های نای و بهاریه که بعنوان مناطق حفاظتی محسوب می گردد، محیط بسیار امن و پناهگاه خوبی برای گذراندن پرندگان مهاجری مانند اردک، کله سبز، آنقوت و ... در زمستان می باشد.

کلمات کلیدی:

اکولوژی، تنوع زیستی، بخش سیلاب، حیات وحش، منطقه کاشمر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/400237>

